

Ter nagedachtenis aan

ERNA ENGBERSEN

Erna werd op 31 januari 1951 geboren te Almelo. Ze overleed op 21 juni 1989 op De Losser-Hof. Op 26 juni d.a.v. hebben we - na een Eucharistieviering op De Losser-Hof - voorgoed afscheid van haar genomen in Usselo.

Erna was het derde kind uit een gezin met vijf kinderen, twee broers boven en twee onder haar. En meer dan 20 jaar een vader en een moeder, die haar met liefde en zorg omgaven. Na de kleuterschool was ze vele jaren op de Herderschêeschool te Almelo, waar men zoveel als mogelijk was in haar tot ontwikkeling bracht. Een meisje dat gelukkig was zolang mensen er in een kring omheen stonden.

Gelukkig was er - toen het laatste thuis en op school niet helemaal meer kon - in 1971 voor haar een plaatsje op De Losser-Hof. Vanaf de eerste dag voelde zij er zich happy. Als ze iemand niet kende, tikte ze die op de arm en vroeg de naam. En als ze je goed kende, sloeg ze haar arm om je hals, speelde met je haren en vroeg dan honderduit.

Erna bezat humor. Ze was altijd in voor een grap of plagerijtje om een reactie uit te lokken. Ze wilde ieders vriendin zijn, op de eerste plaats van haar moeder. Ja, moeder nam echt een centrale plaats in bij Erna en omgekeerd.

Veel mooie herinneringen aan het regelmatige bezoek van thuis, aan de uurtjes in de kantine, de picknicks en de rondritjes. Herinneringen ook aan eigenwijze momenten waarop ze haar wil om te leven aan ons duidelijk maakte. Bovenal gaf het een fijn gevoel bij familie en groepsleiding, dat Erna telkens letterlijk zingend naar huis ging en zingend terugkwam.

Diep onder de indruk zijn wij van de voorbije weken: Erna tot het laatste ogenblik bij kennis in de vertrouwde omgeving van De Madelief met zoveel medeleven van de andere bewoners, haar moeder, broers en schoon-zusjes. Erna, een tante ook of liever een grote zus voor haar tante-zeggens die daar zo goed op in wisten te spelen.

Juist op het moment waarop haar moeder een kaars aanstak in de Mariakapel te Almelo, is Erna haar lieve vader achterna gegaan naar de Hemel.

Erna, jij gaf ons warmte en licht.
Jij was op een heel bijzondere wijze
de band die ons verbond, een schat.
Hartelijk dank daarvoor.

Voor uw bliken van medeleven en belangstelling
betuigen wij u onze oprechte dank.

De familie van Erna.